

نویسنده : اریانا محمدی «Ariana Mohammadi» .

منبع و تاریخ نشر : کریدل «2023-01-12» .

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

پیش بینی سال «2023» یک سال فاجعه یا بد بختی با برخی نکات مثبت شگفت انگیز

Predictions for 2023? Annus horribilis with some surprising upsides

نویسندگان از وب سایت وزین کریدل که پیش بینی های خود را برای سال «2023» ارائه میکنند ؛ موضوع تغییرات رایج گسترده جهانی برخی خوب و برخی بد است

The Cradle's writers offer up their predictions for 2023. The common theme is massive global shifts, some good, some bad.

عکاسی توسط عکاس کریدل

پیش بینی ها یک تمرین بسیار دردناک هستند بر دنیای ژئوپلیتیک، به ویژه در دوران دگرگونی لرزه ای یا ارتعاشی جهانی، ساختن آنها تقریباً غیرممکن است .
در غرب آسیا، منطقه ای افسرده و نادیده گرفته شده که به عنوان کیسه (یا دستکش) بوکس برای رقابت قدرت های بزرگ در جاهای دیگر عمل می کند ، بیشتر به حل و فصل نبردهای قدرت های بزرگ در حوزه های اقتصاد، سیاست و جنگ (نیا بتی) متکی است .

به جای پیش‌بینی‌های صریح، ممکن است توصیف‌گرایی‌هایی که احتمالاً در سال 2023 بیشتر توسعه می‌یابند مفید تر باشد. من از برخی از نویسندگان همکارم در The Cradle خواسته‌ام که با برداشت‌های خودشان آن را بررسی کنند. اما اجازه دهید ابتدا با چند مورد از مشاهدات خودم برای سال پیش رو بپردازیم:

جنگ اوکراین رویداد تعیین‌کننده سال 2022 بود و اگر درگیری در آنجا رخ نمی‌داد، پس ناگذاشته‌ها در جای دیگری این اتفاق می‌افتاد. چونکه این اساساً جنگی است برای جلوگیری از نابودی کامل گذشته تک قطبی توسط آینده چند قطبی. ممکن است که این جنگ در تایوان، ایران، کره یا حتی ونزوئلا رخ میداد.

در سال 2023، شاهد نشانه‌های آشکاری از اختلال در اتحاد آتلانتیک خواهیم بود. هما‌نطور که اوضاع پیش می‌آید، اروپا دیگر نمی‌تواند از واشنگتن دستور بگیرد، در حالی که سرنوشت و اقبال آنها به وضوح در تضاد است. اوکراین این را به صراحت اعلام کرد، اما اروپا یک انتخاب دارد که آتلانتیک‌ها سال‌ها آن را دیوانه وار دفن کرده اند.

واقعیت این است که ثروت و امتیاز فوق‌العاده اروپا از نظر تاریخی از منابع آسیایی به دست آمده است و این به وضوح در سال 2023 مشخص خواهد شد. آلمان اشتباه نکرد که خطوط لوله **نورد استریم** خود را با روسیه راه اندازی کرد - برلین صرفاً آینده خود را تضمین می‌کرد تا زمانی که آمریکایی‌ها آن را خراب کردند.

سال 2023 به اروپا یادآوری خواهد کرد که تما یل آن به مرفه ماندن - و ادامه رشد اقتصادی - به طور پیچیده با شرق و وعده "اوراسیا" مرتبط است به هر حال آسیا و اروپا از طریق زمینی به هم متصل هستند، برخلاف اقیانوس اطلس وسیع که متحدان فعلی را از هم جدا می‌کند.

بنا بر این انتظار داشته باشید که امسال شکاف بین سهامداران مختلف اروپایی آشکار شود و برای نبرد اوراسیاگرایی در برابر آتلانتیسیسم در سراسر کریدورهای قدرت این قاره آماده شود. هسته خود خواهید دید که دنیای تجارت برای اولین بار پس از چند دهه با دولت در تضاد خواهد بود.

در غرب آسیا و اطراف آن، چشمم به دو تحول است که می‌تواند تأثیرات عمده‌ای بر امور منطقه‌ای و بین‌المللی داشته باشد.

اول، رابطه هند و روسیه است که به سرعت در حال تحول است که سال گذشته از هیچ‌جا به وجود آمد. این پویایی جدید به تنهایی **BRICS** را احیا کرده و خود را در صفحه شطرنج جهانی قرار داده است. بر مسکو، دهلی نو اکنون یک شریک قابل اعتماد و مفید برای حل و فصل اختلافات با پکن دارد که کار را برای پروژه‌های ادغام آسیایی بی‌نهایت هموارتر می‌کند.

همچنین واشنگتن را در گرد و غبار رها کرد، چیزی که ایالات متحده در سال 2022 در سینماهای مختلف، از جمله با عربستان سعودی سنگین وزن منطقه، تجربه کرد. اما هند یک شکار بزرگ است، و این صف بندی از منافع هند و روسیه در نتایج چندگانه نمی‌تواند با آتلانتیک‌ها در هیچ‌جا خوش آیند باشد.

دوم، ظهور مجدد ترکیه به عنوان یک بازیگر مهم در غرب و آسیای مرکزی پس از نزدیک به یک دهه انزوای نسبی ناشی از اختلافات بی‌شمار با اروپا و کشورهای عربی - همراه با یک اقتصاد در حال فروپاشی - ترکیه اکنون در حال افزایش است. روسیه اخیراً به آنکارا آرزوی طولانی

مدت خود مبنی بر تبدیل شدن به یک قطب بزرگ نفت و گاز اروپا را پیشنهاد داده است و **چین** نیز به دنبال ایجاد بخش کلیدی از جاده ابریشم جدید خود از طریق **ترکیه** است.

رئیس جمهور **رجب طیب اردوغان** در مواجهه با سخت‌ترین انتخابات خود تا به امروز در ژوئن 2023 مانند یک بازنده مطمئن به نظر می‌رسید تا اینکه جنگ اوکراین ثروت او را تغییر داد. یک شبه، کشور **ناتو** به یک واسطه مورد نظر برای هر دو طرف تبدیل شد و **اردوغان** چیزی را از دست نداد.

او یعنی **اردوغان** در حال حاضر بازی زندگی خود را انجام می‌دهد و ترکیه را به عنوان یک قطب اصلی سوخت اوراسیا برای اروپا قرار می‌دهد و سعی می‌کند این را در منطقه در سوریه، عراق، آذربایجان و دیگر کشورهای ترک تبار در قفقاز جنوبی دوش «شیره» دهد. **اردوغان** در حالی که از یک سوراخ حل مناقشه را پیشنهاد می‌کند، از سوی دیگر به طرز خطرناکی به درگیری دامن می‌زند.

در هیچ کجای مرزهای ارمنستان، آذربایجان و ایران، جایی که رئیس جمهور ترکیه به شدت در حال پیشبرد جاه طلبی‌های آنکارا برای هدایت مسیرهای حمل و نقل جدید آسیای مرکزی و تغییر شکل مرزهای آن است، قابل توجه نیست.

ترکیه و سوریه:

ترکیه در پیش‌بینی‌های نویسندگان *The Cradle* «کریبل» در سال 2023 به شدت مورد توجه قرار گرفت. **یقیا تاشجیان** [**یقیا تاشجیان**، تحلیلگر و محقق منطقه‌ای است که فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد از دانشگاه آمریکایی بیروت در رشته سیاست عمومی و امور بین‌الملل است. او مدرک کارشناسی خود را در دانشگاه هایگازیان در رشته علوم سیاسی در سال 2013 دنبال کرد. او انجمن/وبلاگ سیاست شرق جدید را در سال 2010 تأسیس کرد. او دستیار پژوهشی در مرکز تحقیقات ارمنی دیا سپورا در دانشگاه هایگازیان بود. در حال حاضر، او افسر منطقه‌ای زنان در جنگ، یک اتاق فکر مبتنی بر جنسیت است. او در کنفرانس‌های بین‌المللی در فرانکفورت، وین، اوپسالا، دهلی نو، رم و ایروان شرکت کرده و موضوعات مختلفی از حقوق اقلیت‌ها تا مسائل امنیتی منطقه‌ای را ارائه کرده است. موضوع پایان‌نامه وی در مورد منافع ژئوپلیتیکی و امنیت انرژی چین در ایران و خلیج فارس بود. او با روزنامه‌های مختلف محلی و منطقه‌ای، ستون نویسنده هفته‌نامه ارمنی و مجری برنامه «ترکیه امروز» در رادیو صدای وان همکاری می‌کند. او اخیراً به عنوان کارشناس وابسته در خاورمیانه و قفقاز جنوبی به انجمن ژئوپلیتیک اروپا پیوسته است. **تفصیل از منابع**] تا آنجا پیش می‌رود که در سال جاری یک جنگ بزرگ جدید در قفقاز جنوبی را پیش‌بینی می‌کند:

محاصره زمینی آذربایجان علیه ارمنه قره‌باغ وارد سی‌امین روز شده است. نیروهای حافظ صلح روسیه به دلیل نگرانی از واکنش ترکیه قادر به رفع محاصره نیستند. در همین حال، باکو، ارمنستان را مجبور می‌کند تا کریدوری را برای اتصال آذربایجان به ترکیه فراهم کند و در نتیجه مرز ارمنستان و ایران را قطع کند.

در حالی که ترکیه به درگیری در یک منطقه دامن می‌زند، به نظر می‌رسد که در حال فروکش کردن درگیری‌ها در مناطق دیگر است. تعدادی از نویسندگان با درجات مختلف اطمینان، حل و فصل مناقشه سوریه و ترکیه را در سال 2023 پیش‌بینی می‌کنند.

جیدا کاران معتقد اند که اردوغان در برنامه‌های خود برای سوریه فرصت طلب است: او می‌گوید: «همه چیز به انتخابات ترکیه بستگی دارد».

محمد سلامی می‌گوید اردوغان از هر زاویه‌ای برای پیروزی در انتخابات کار می‌کند.

او در عرصه بین‌المللی میان اوکراین و روسیه میانجیگری کرد، اما نتیجه‌ای نداشت بر صحنه انرژی، او قصد دارد ترکیه را به یک مرکز انرژی تبدیل کند، اما این کار آسانی نخواهد بود.

اردوغان سپس تلاش کرد روابط خود را با امارات، مصر، عربستان سعودی و اسرائیل با زسازی کند و اکنون در آخرین تلاش خود پس از انتخابات آینده با زنشستگی خود را اعلام کرده است.

در یک نکته مثبت‌تر، **زیاد حافظ** مستقر در واشنگتن معتقد است که نزدیکی بین سوریه و ترکیه بسیار سریعتر از آنچه مردم انتظار دارند پیش خواهد رفت.

اردوغان باید قبل از انتخابات یک موفقیت بزرگ سیاسی به دست آورد. اینکه آیا سوری‌ها به او این موفقیت را خواهند داد یا خیر، سخت است که بدانیم. اما این برای هر دو سودمند خواهد بود و در عین حال موضع آمریکا را در سوریه کاملاً منزوی می‌کند. من فکر نمی‌کنم که نه **نا تو** و نه کشورهای منطقه در موقعیتی نیستند که مذاکرات را از مسیر خود منحرف کنند. **حافظ** امیدوار کننده می‌نویسد: آنچه روس‌ها و ایرانی‌ها به ترکیه ارائه کرده‌اند، با آمریکا و اروپا قابل مقایسه نیست.

اما **حسن ایلیک**، روزنامه‌نگار لبنانی، یک بررسی واقعی در مورد خطرات گفتگوهای روابط حسنه ارائه می‌کند، جایی که بسیاری از سهامداران منطقه‌ای و بین‌المللی دارای منافع هستند. وی پیش‌بینی کرد: «آمریکا تمام تلاش خود را برای جلوگیری از هرگونه بهبود در روابط ترکیه و سوریه، حتی تا حد ایجاد روابط بین ترکیه و کردهای مورد حمایت آمریکا به کار خواهد گرفت.»

وضعیت اقتصادی سوریه در سال 2023 بدتر خواهد شد زیرا نه **روسیه** و نه **چین** کمکی نمی‌کنند، ایران در حال حاضر حداکثر توان خود را انجام داده است و آمریکا همچنان مناطق غنی از منابع شمال شرق سوریه را اشغال کرده و تحریم‌های بیشتری را علیه این کشور اعمال می‌کند.

ایلیک در مورد دیدار مورد انتظار اردوغان و **بشار اسد**، رئیس‌جمهور سوریه، هشدار می‌دهد که حتی این نیز مشکلات جدی ایجاد می‌کند: «ترکیه باید هزینه این دیدار را بپردازد، زیرا آسیب‌های زیادی به سوریه وارد کرده و سرزمین‌های آن را اشغال کرده است. اما **روسیه** برای یک نشست "رایگان" - برای مطابقت با اهداف استراتژیک خود با آنکارا - فشار می‌آورد.»

فلسطین، شام و خلیج فارس

ایلیک در سطح منطقه پیش‌بینی می‌کند که سال 2023 تغییر چندانی نخواهد داشت، زیرا «کل شام در معرض تداوم خصومت ایالات متحده - تحریم‌ها، اشغال نظامی سوریه، تهدیدها، باج‌گیری و فشار در لبنان و عراق» خواهد بود.

سایر کشورهای عربی برای تامین منافع خود در درجه اول هجوم خواهند آورد. به عنوان مثال، امارات متحده عربی پیشنهاد کرده است در مذاکرات ترکیه و سوریه شرکت کند تا "تا حدی در سوریه پس از جنگ به دست آورد و نفوذ ایران را در آنجا متعادل کند".

جیدا کاران در مورد چگونگی تأثیر بن بست قدرت جهانی بر رفتارهای منطقه ای می نویسد: «کشورهای خلیج فارس، حتی سعودی ها، ضعف ایالات متحده را احساس می کنند، بنابراین اکنون در حال برقراری روابط سود مند مستقیم با چین و روسیه هستند. من نمی بینم که آنها همچنان به شرکای سرسخت ایالات متحده در منطقه ادامه دهند و ما در سال 2023 نشانه های بیشتری از این موضوع را خواهیم دید.

یک دیدگاه نسبتاً متفق القول این است که امسال ما شاهد تشدید تنش ها در فلسطین خواهیم بود.

زیاد حافظ می گوید: «دولت دست راستی نتانیا هو اسرائیل را در موقعیتی نامطمئن قرار داده است. این کشور نمی تواند یک حمله نظامی بزرگ در داخل فلسطین یا علیه لبنان، سوریه و ایران انجام دهد، و همچنین در موقعیتی نیست که بتواند هیچ راه حل سیاسی را در داخل و همچنین منطقه انجام دهد. تنش ها در کرانه باختری به سرعت در حال افزایش است، یهودیان آمریکایی دیگر حمایت بی قید و شرطی ارائه نمی کنند، و توازن قدرت در زمین به نفع اسرائیل نیست.»

حافظ هشدار می دهد که: نژادپرستی راست افراطی اعضای کابینه مانند (وزیر امنیت ملی) **ایتامار بن گویر**، ادعای دفاع از خود را برای اسرائیل غیرممکن خواهد کرد. برخی از این عناصر تلاش خواهند کرد تا یک رویارویی یا درگیری بزرگ را تحمیل کنند، اما این شکست اسرائیل خواهد بود

«آنها» لعنتند اگر بکنند و لعنت اگر نکنند» به طور خلاصه مشکل اسرائیل است.»

ایلیک می گوید که اسرائیلی ها نمی توانند مانند گذشته به فراتر از مرزهای خود نگاه کنند:

در داخل فلسطین، فضا برای انتفاضه سوم، در کرانه باختری و اورشلیم - و شاید حتی در داخل سرزمین های 1948، همانطور که در ماه مه 2021 شاهد بودیم، آماده می شود (PA)، اقدامات و مجازات های خودسرانه تری را به مردم فلسطین می زنند و تلاش می کنند تا وضعیت موجود الاقصی اورشلیم را تغییر دهند.

او همچنین معتقد است که اسرائیل هدف قرار دادن ایران را تشدید خواهد کرد، اما حزب الله بزرگترین تهدید امنیتی واقعی خود باقی خواهد ماند. **ایلیک** تدابیر بازدارندگی محور مقاومت را در سال 2023 قوی تر پیش بینی می کند: «ایران ممکن است عملیات خرابکارانه و ترور اسرائیل - در داخل اسرائیل - را تلافی کند، در حالی که حزب الله به پروژه خود برای تأمین امنیت بیشتر موشک های هدایت شونده دقیق، پهپادها، و شاید حتی موشک های کروز ادامه خواهد داد.»

ظفر مهدی، روزنامه نگار پیش بینی می کند که بن بست کنونی در مذاکرات هسته ای ایران با قدرت های جهانی در سال 2023 ادامه خواهد یافت، پس از تحریم های جدید اخیر توسط کشورهای غربی مرتبط با شورش های ایران در این کشور و اتهامات مربوط به ارسال پهپاد به روسیه - که اساساً برای به دست آوردن هدف طراحی شده اند.

اهرم فشار در مذاکرات **وین** علیرغم آمادگی ایران برای بازگرداندن توافق، واضح است که طرف های دیگر علاقه ای ندارند، که بدیهی است که تهران را وادار می کند تا غنی سازی اورانیوم خود را در سال جاری افزایش دهد. **مهدی** می نویسد: خود را برای ادعاهای بی اساس بیشتری علیه ایران در ماه های آینده آماده کنید و انتظار داشته باشید که ناظر هسته ای سازمان ملل به دستور آمریکایی ها، اروپایی ها و اسرائیلی ها کارزار فشار خود را علیه تهران افزایش دهد.

او همچنین از عربستان سعودی انتظار دارد که امسال "در مورد همبستگی خود با اسرائیل" به ویژه با دوست ولیعهد محمد بن سلمان (نتانیا هو) که در تل آویو به قدرت رسیده است، آشکارا اظهار نظر کند. اما **مهدي** هشدار داد که این "به ریاض در یمن کمک نمی کند، زیرا انصارالله به سرکوب نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان سعودی ادامه می دهد و ایالات متحده اکنون برای آتش بس بین طرف های درگیر می جنگد".

مذاکرات اغلب متوقف شده ایران و عربستان "اکنون بنا به گزارش ها قرار است به سطح سیاسی و دیپلماتیک پیش برود، که ممکن است پیشرفت مورد نیاز برای پایان دادن به جنگ یمن در سال 2023 را فراهم کند"، به ویژه در زمینه روابط نزدیک ریاض با مسکو و پکن، هر دو مشتاق بازگرداندن و حفظ امنیت خلیج فارس هستند، اما در یک پارادایم جدید منطقه ای.

جنگ اوکراین و چند قطبی:

اگر صرفاً دیدگاه های مربوط به جنگ اوکراین را در نظر بگیریم، به نظر می رسد که نویسندگان کریدل از روایت یا داستان غربی مصون هستند. برای آنها پیروزی روسیه به دلایل مختلف اجتناب ناپذیر است، اما به چه قیمتی؟

زیاد حافظ پایان درگیری ویرانگر را تا پایان بهار پیش بینی می کند، عمدتاً به این دلیل که نیروهای جنگی اوکراین به شدت کاهش یافته اند و متحدان غربی اش ابزاری برای ارائه حمایت کمی و کیفی نظامی بی وقفه ندارند. او به صراحت می گوید: «پایگاه صنعتی ایالات متحده به سادگی مجهز نیست و آماده پاسخگویی به این تقاضا نیست. این، و "فشار روسیه بر پوتین برای پایان دادن به آن یعنی به جنگ و نه تبدیل شدن به یک جنگ فرسایشی" است.

البته به یکی از گزینه های **نا تو** که چندین نویسنده به آن اشاره کرده اند، گسترش درگیری ها زمانی است که اوکراین آشکارا شکست خورده است: «کشیدن در لهستان ها و ارتش های سابق پیمان ورشو.»

کارین کنا یسل، وزیر امور خارجه اتریش تا سال 2019، به شدت به پیامدهای انرژی این جنگ و چگونگی تأثیرگذاری بر نهادهای اروپایی توجه دارد:

در اتحادیه اروپا، آزمایش های قدرت بیشتری قابل انتظار است که فراتر از مسدود کردن بودجه برای (نخست وزیر مجارستان) **ویکتور اوربان** است. فساد در داخل اتحادیه اروپا و نهادهای آن گسترده است.

تضعیف گسترده واحد پول رایج، **یورو**، قابل انتظار است. این امر واردات انرژی کمیاب را گرانتر خواهد کرد، به خصوص که هنوز به **دلار** آمریکا پرداخت می شود. **کنا یسل** هشدار می دهد که فشار بر جوامع نه تنها منجر به ازدست دادن قدرت خرید و رکود می شود، بلکه منجر به ناآرامی های اجتماعی می شود که فراتر از اعتصاب ها برای دستمزدهای بالاتر و اعتراضات آب و هوایی در سراسر اروپا خواهد بود.

از آنجایی که رکود جهانی بر بازارهای کالا فشار می آورد و قیمت ها را پایین می آورد، او معتقد است «تولید کنندگان، مانند آن 23 کشور تولیدکننده اوپک پلاس، تولید خود را بیشتر کاهش خواهند داد». اما به دلیل «فقدان سرمایه گذاری در انرژی های فسیلی، که اکنون در مواجهه با ترس از

رکود تشدید شده است، قیمت‌ها نیز می‌توانند در هر زمان به سمت بالا حرکت کنند. «که اساساً منجر به افزایش نوسانات در بازارهای انرژی در سال 2023 می‌شود.

با این حال، **کنا یسل** در پایان معتقد است که "ما شاهد ظهور بانک‌های جدید، وام‌دهی جدید، سبدهای ارزی جدید و بدون شک شرکت‌های بیمه جدید" به جای بانک‌های موجود خواهیم بود.

نکته: اساساً پایان جنگ‌های جهانی به این شکل است: تغییر نظم قدیمی و ایجاد نهادها و شبکه‌های جهانی جدید - با قوانین و سکانداران جدید.

پیه اسکوبار، ستون‌نویس Cradle، که مدت‌هاست واگذاری جهانی به چندقطبی را پیش‌بینی کرده است، ممکن است ببیند همه موارد فهرست پیش‌بینی‌ها پیش در سال 2023 علامت‌گذاری شده است. او آن را کوتاه و شیرین‌نگه می‌دارد:

گسترش BRICS به BRICS+، با الجزایر، ایران و آرژانتین در موج اول، و ده‌ها پس از آن آنها تجارت با ارزهای خود را در اولویت قرار خواهند داد که منجر به یک ارز جایگزین خواهد شد که بین BRICS+، سازمان همکاری‌های شانگهای (SCO) و اتحادیه اقتصادی اوراسیا (EAEU) مشترک خواهد بود.

اسکوبار همچنین فروپاشی نهادهای کلیدی اروپایی از جمله اتحاد نظامی فرا آتلانتیک را پیش‌بینی می‌کند: «با توجه به قطب‌بندی داخلی که امروز در غرب اتفاق می‌افتد، اتحادیه اروپا و ناتو به تجزیه کامل نزدیک‌تر و نزدیک‌تر خواهند شد.»

او می‌گوید که جنگ اوکراین به دلیل «تحقیق کامل ناتو» محرک اصلی این فروپاشی است و پیش‌بینی می‌کند که «اگر جنگ ادامه پیدا کند - که در شرایط جنگ ترکیبی ادامه خواهد داشت»، احتمالاً علیه فدراسیون روسیه شاهد «حملات تروریستی» خواهیم بود.

مشکل با سال 2023

امسال، در هیچ‌کجا، سال آسانی نخواهد بود. مجموعه حوادث در گذشته نزدیک - جنگ در سوریه، یمن، لیبی، هدف قرار دادن ایران، چین، روسیه؛ همه‌گیری جهانی و اوراق بهادار سازی که در پی آن رخ داد؛ ظهور مجدد تروریسم سلفی؛ رکود اقتصادی گسترده؛ شکست جهانی شدن؛ جایگزینی قوانین بین‌الملل با «نظم مبتنی بر قواعد» خود خدمت - همه اینها به فروپاشی سیستم‌های موجود کمک کرده است.

با این حال، اگر بازیگران کارآمد با طراحی در زمان هرج و مرج حضور داشته باشند، فروپاشی چیزی ترسناک نیست. واضح است که روش‌های قدیمی کار نمی‌کردند. در اینجا فرصتی است که از ابتدا همه چیز را اصلاح کنید. اما سفر دردناک خواهد بود.

BRICS+، SCO، BRI، EAEU در حال پیشبرد برنامه‌های خود هستند. روابط در حال تقویت است (روسیه - چین، هند - روسیه، ایران - چین، عربستان سعودی - چین، روسیه - ایران و غیره). آتلانتیسیسم نه تنها به این دلیل که آتلانتیک‌ها شکست خورده‌اند، جایگزین می‌شوند، بلکه به این دلیل است که آنها دهه‌ها آب را زیر پا گذاشته‌اند در حالی که دیگران جهش‌های کوانتومی به جلو انجام داده‌اند.

در غرب آسیا، توپ های سال 2023 هنوز در هوا هستند. ترکیه، ایران، روسیه، چین، عربستان سعودی، الجزایر، هند، اسرائیل، افغانستان، پاکستان، برزیل، ونزوئلا و بسیاری از دولت ها، نهادها و تصمیم گیرندگان دیگر، همگی در سال جاری اقدامات مهمی انجام خواهند داد. حرکت های زیادی انجام خواهد شد، برخی موفق و برخی دیگر شکست خواهند خورد. پیش بینی همه چیز سخت است به جز اینکه با ورود به سال 2024 هیچ چیز ثابت نخواهد ماند.

----- **با تقدیم سلامها** «2023-01-15»